İLİ : GENEL
TARİH : 08.07.2016

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

... وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي تَسَٓاءَلُونَ بِه۪ وَالْاَرْحَامَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يباً

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلاَمَ وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ وَصِلُوا الأَرْحَامَ...

RABBİMİZE YAKINLAŞMA VESİLESİ: SILA-İ RAHİM

Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), Mekke'den başlayan uzun ve meşakkatli yolculuğun nihayet sonuna gelmişti. Müminlerle birlikte yurt edindiği, İslam'ı dalga dalga yayacağı Medine'ye ulaşmıştı. Medineliler, günlerdir hasretle, heyecanla Allah Resulü'nün yolunu bekliyordu. İçlerinden birçoğu onu henüz görmemişti. "Ey bizden seçilen elçi, yüce bir davetle geldin. Sen bu şehre şeref verdin. Ey sevgili hoş geldin" nidalarıyla karşıladılar Rahmet Elçisi'ni. Kadın-erkek, büyük-küçük herkes yollara dökülmüştü. Onu yakından görmek, söyleyeceği ilk sözleri bizzat mübarek ağzından işitmek istiyorlardı. Kendisini merakla takip eden kalabalığa Peygamberimiz (s.a.s)'in ilk mesajlarından biri şu olmuştu: **"Aranızda selâmı yayın. Birbirinize ikramda bulunun. Sıla-i rahmi, akrabalık ilişkilerini gözetin…"[1]**

Kardeşlerim!

Rahmet Elçisi (s.a.s), bu sözleriyle akrabalık ilişkilerinin ne derece önemli olduğuna dikkatlerimizi çekmişti asırlar öncesinden. O, hayatı boyunca ailesinin, akrabalarının, çevresindekilerin hukukuna titizlikle riayet etmişti. Yakınlarını her daim gözetmiş, onlara karşı sorumluluğunu ihmal etmemişti. Peygamberimiz, insanlara olan vefasını her fırsatta samimiyet ve muhabbetiyle göstermişti.

Aziz Müminler!

Yüce dinimizin büyük önem atfettiği değerlerden biri de sıla-i rahimdir. Sıla-i rahim, başta ailemiz olmak üzere akrabamızla ilişkilerimizi sürdürmek, ilgilenmektir. Onların sevinçlerini, hüzünlerini paylaşmak ve birbirimize güvenli bir liman olmaktır. Darda kaldıklarında yardımlarına koşmak, düştükleri vakit ellerinden tutup onları kaldırmaktır. Dünyanın türlü hengâmesinde yorulan zihinlerimizi, gönüllerimizi birbirimizin şefkat, merhamet ve muhabbetiyle rahatlatmaktır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Sadece bizimle bağını koparmayan akrabalarımızla ilişkimizi sürdürmek değildir sıla-i rahim. Asıl sıla-i rahim, sormayanı sorabilmek, aramayanı arayabilmek, gelmeyene gidebilmektir. Asıl yücelik, iyiliğini gördüklerimize değil, görmediklerimize de iyilik edebilmektir.[2] Şu olay bunu ortaya koymaktadır:

Sahabeden biri Peygamberimize gelerek, "Ey Allah'ın Resulü! Ben akrabalarımla ilişkilerimi sıcak tutmaya çalışıyorum, onlarsa beni arayıp sormuyorlar. Onlara iyilik ediyorum, onlar bana kötülük ediyorlar. Ben onlara yumuşak davranıyorum, onlar bana kaba davranıyorlar." der. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem (s.a.s), o sahabeye, akrabalarının tutumunun yanlış olduğunu bildirir ve şöyle buyurur: **"Sen böyle davranmaya devam ettiğin sürece Allah'ın yardımı seninledir."[3]**

Kardeşlerim!

Her geçen gün hayatımızı kolaylaştıran nice buluşlara şahit oluyoruz. Bilhassa teknoloji alanında baş döndürücü gelişmeler yaşanıyor. Dünya, hızla küçücük bir köye dönüşüyor, mesafeler aradan kalkıyor. İstediğimiz anda bir tuşa dokunarak dünyanın öbür ucundaki insanlara ulaşabiliyor, onlarla görüşebiliyoruz. Ancak ne hazindir ki zaman zaman kendimizi, birbirimizi, en yakınımızdakileri ihmal ediyoruz. Kendimiz dışındaki insanları ve onların problemlerini gün geçtikçe umursamaz oluyoruz.

Milyonların yaşadığı şehirlerde sevinci, üzüntüyü, varlığı, yokluğu bireysel olarak yaşamaya doğru savruluyoruz. Onlarca hatta yüzlerce kişiyle aynı binayı paylaşıyoruz, aynı çatı altında yaşıyoruz ama her geçen gün yalnızlaşıyoruz. Belki gün geçtikçe hanelerimiz genişliyor ama bir o kadar da gönüllerimiz daralıyor. Günümüzde gözbebeği evlatlarının yolunu bekleyen, yalnızlığa terk edilmiş nice anne-babalarımız var. Halinin hatırının sorulmasını bekleyen, unutulmaya yüz tutmuş nice akrabalarımız var. Bir nebze olsun dertlerinin paylaşılmasını, gönüllerinin alınmasını bekleyen nice mahzun, garip, boynu bükük yakınlarımız var. Bir selama, içten bir tebessüme, samimiyet ve muhabbete muhtaç nice komşularımız var.

Kardeşlerim!

Geliniz, cennete girebilme vesilesi olan sıla-i rahmi ihmal etmeyelim. Anne-babamızın gönlünü yapalım. Eş ve evladımızla, yakın uzak akrabamızla, komşularımızla ilişkilerimizi canlı tutalım. Ve kendimize şu soruları soralım: Biz yaşayıp örnek olmazsak, çocuklarımız kimden öğrenecek büyüklere hürmet ve hizmet etmenin güzelliğini? Yavrularımız nereden bilecek akrabayla yaşanınca sevinçlerin çoğaldığını, keder ve üzüntülerin paylaşıldıkça azaldığını?

Hutbemi Yüce Rabbimizin şu emriyle bitirmek istiyorum: **"… Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, hepinizi görüp gözetmektedir."[4]**

---

[1] İbn Mâce, Et'ıme, 1.
[2] Buhârî, Edeb, 15.
[3] Müslim, Birr ve sıla, 22.
[4] Nisâ, 4/1.

Hazırlayan: Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü